

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 1. septembra 2021 *

„Inštitucionálne právo – Člen EHSV – Vyšetrovanie OLAF-om týkajúce sa obvinení z psychického obťažovania – Rozhodnutie o zbavení člena jeho manažérskych funkcií a právomoci riadiť zamestnancov – Žaloba o neplatnosť – Napadnuteľný akt – Prípustnosť – Opatrenie prijaté v záujme služby – Právny základ – Práva na obhajobu – Odmietnutie prístupu k prílohám správy OLAF-u – Sprístupnenie podstaty svedeckých výpovedí vo forme zhrnutia – Zodpovednosť“

Vo veci T-377/20,

KN, v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld a M. Aboudi, advokáti,

žalobca,

proti

Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru (EHSV), v zastúpení: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas a L. Camarena Januzec, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Duron, advokátka,

žalovanému,

ktorej predmetom je jednak návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia EHSV z 9. júna 2020 a jednak návrh podaný na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobca údajne utrpel,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory J. Senningsen (spravodajca), sudcovia C. Mac Eochaidh a T. Pynnä,

tajomník: M. Marescaux, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. apríla 2021,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca, KN, je členom Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (EHSV) od 1. mája 2004. Od apríla 2013 do 27. októbra 2020 bol predsedom skupiny zamestnávateľov vytvorenej v rámci EHSV (ďalej len „skupina I“).
- 2 Dňa 6. decembra 2018 Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) po tom, čo bol informovaný o tvrdeniach týkajúcich sa správania žalobcu voči ostatným členom EHSV a zamestnancom EHSV, začal voči nemu vyšetrovanie. Žalobca bol o začatí tohto vyšetrovania informovaný listom z 18. októbra 2019.
- 3 Na vypočutí 25. novembra 2019 OLAF vypočul žalobcu. E-mailmi z 26. a 29. novembra 2019 doplnil svoje vypočutie písomnými vyhláseniami.
- 4 Listom zo 4. decembra 2019 OLAF v súlade s článkom 9 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 2013, s. 1), vyzval žalobcu, aby písomne a v lehote desiatich pracovných dní predložil svoje pripomienky ku skutočnostiam, ktoré sa ho týkajú, tak ako sú uvedené v zhrnutí pripojenom k tomuto listu. Tieto skutočnosti sa týkali správania žalobcu voči A, B, ako aj C a vo všeobecnosti voči zamestnancom sekretariátu skupiny I.
- 5 Dňa 17. decembra 2019 žalobca predložil svoje pripomienky k zhrnutiu skutkových okolností, ktoré sa ho týkajú.
- 6 Listom zo 16. januára 2020 informoval OLAF žalobcu o ukončení vyšetrovania a postúpení konečnej správy (ďalej len „správa OLAF-u“) belgickej federálnej prokuratúre, ako aj predsedovi EHSV. Predseda EHSV bol najmä vyzvaný, aby s prepisom vypočutí svedkov a oznamovateľov zaobchádzal „na čo najvyššej dôvernej úrovni“, keďže obsahovali „veľmi citlivé informácie, ktoré by mohli prezradiť, kto sú dotknuté osoby“. Okrem toho bol predseda EHSV výslovne vyzvaný na konzultáciu s OLAF-om v prípade žiadosti o prístup k uvedeným prepisom.
- 7 V súlade s článkom 11 nariadenia č. 883/2013 bola správa OLAF-u doplnená odporúčaniami o opatreniach, ktoré by bolo potrebné vykonať v rámci vyšetrovania. OLAF tak na jednej strane odporučil belgickej federálnej prokuratúre začať trestné stíhanie proti žalobcovi týkajúce sa skutkov údajne zakladajúcich psychické obťažovanie voči A a B, keďže tieto skutky môžu predstavovať trestný čin v zmysle článku 442a belgického Trestného zákona. Na druhej strane, pokiaľ ide ešte o uvedené skutočnosti a o údajne zneužívajúce správanie voči C a D, ako aj voči ostatným zamestnancom, ktorí vykonávali alebo naďalej vykonávajú funkcie v rámci sekretariátu skupiny I, OLAF odporučil EHSV, aby zväzil začatie konania uvedeného v článku 8 Etického kódexu členov EHSV, ktorý nadobudol účinnosť 20. februára 2019 (ďalej len „etický kódex z roku 2019“), a vo štvrtej časti Rokovacieho poriadku EHSV a prijal „všetky opatrenia potrebné na predchádzanie akémukoľvek novému prípadu obťažovania zo strany [žalobcu] na pracovisku“.

- 8 E-mailom z 21. januára 2020 žalobca požiadal predsedu EHSV, aby začal konanie uvedené v článku 8 etického kódexu z roku 2019, týkajúce sa prípadných porušení uvedeného kódexu, a to tak, že zvolá zasadnutie poradného výboru pre správanie členov zriadeného článkom 7 toho istého kódexu (ďalej len „poradný výbor“) pred hlasovaním plánovaným na ďalší deň, v rámci skupiny I, s cieľom určiť kandidáta tejto skupiny vo voľbách predsedu EHSV.
- 9 Na zasadnutí, ktoré sa konalo 21. januára 2020 a na ktorom sa zúčastnil žalobca, predseda EHSV informoval členov predsedníctva EHSV o prijatí správy OLAF-u a odporúčaní pripojených k tejto správe 16. januára 2020.
- 10 Oznamovaním z 22. januára 2020 predseda EHSV zaslal správu OLAF-u poradnému výboru a požiadal, aby tento výbor v súlade s článkom 7 ods. 4 etického kódexu z roku 2019 vydal stanovisko k údajným porušeniam uvedeného kódexu do 30 kalendárnych dní. Predseda EHSV však uviedol, že v záujme zabezpečenia ochrany svedkov a oznamovateľov neboli prepisy ich vypočutí zo strany OLAF-u postúpené poradnému výboru.
- 11 V ten istý deň sa členovia skupiny I rozhodli navrhnúť žalobcu vo voľbách predsedu EHSV, ktoré sa mali konať v októbri 2020.
- 12 Oznamovaním z 10. februára 2020 predseda poradného výboru vyzval žalobcu na vypočutie plánované 6. marca 2020.
- 13 Listom zo 17. februára 2020 predsedovi poradného výboru žalobca okrem iného požiadal, aby mu bola doručená „kópia všetkých dokumentov, ktoré priamo súvisia s tvrdeniami [voči nemu] pri dodržaní zásady dôvernosti“.
- 14 OLAF v odpovedi na žiadosť EHSV e-mailom z 20. februára 2020 uviedol, že vo všeobecnosti niektoré informácie nemajú byť oznámené dotknutej osobe, najmä osobné údaje tretích osôb, osobitne osobné údaje svedkov a oznamovateľov, ako aj právne posúdenie skutočností, ktoré vykonal OLAF. EHSV bol tiež vyzvaný, aby postúpil OLAF-u nedôvernú verziu správy, ktorú tento orgán zamýšľal odovzdať žalobcovi predtým, ako mu ju zašle. OLAF informatívne tiež pripojil k svojmu e-mailu usmernenia o používaní jeho záverečných správ útvarmi Európskej komisie v rámci postupov vymáhania a iných opatrení v odvetví priamych výdavkov a vonkajšej pomoci.
- 15 Dňa 4. marca 2020 bola verzia správy OLAF-u vynechávajúca určité údaje najmä na účely zachovania anonymít svedkov a oznamovateľov, a to bez prílohy, zaslaná žalobcovi (ďalej len „nedôverná verzia správy OLAF-u“).
- 16 E-mailom zo 4. marca 2020 adresovaným predsedovi poradného výboru žalobca najmä požiadal, aby jeho vypočutie, plánované na 6. marca, bolo odložené na neskorší dátum, aby mal k dispozícii viac času na oboznámenie sa s nedôvernou verziou správy OLAF-u.
- 17 Dňa 6. marca 2020 poradný výbor, ktorý sa skladal z dvoch členov z každej z troch skupín EHSV, vypočul žalobcu po tom, čo vypočul oddelene vyšetrovateľov OLAF-u, ako aj bývalého člena EHSV, D ako oznamovateľa.
- 18 Počas svojho vypočutia sa žalobca najmä sťažoval na obmedzený prístup, ktorý mu bol poskytnutý k správe OLAF-u.

- 19 Počas svojho vypočutia D namietal prítomnosť jedného z členov skupiny I v poradnom výbore, a to člena E, z dôvodu, že sa nachádza v situácii konfliktu záujmov. Tento konflikt záujmov vychádza zo skutočnosti, že na žiadosť žalobcu viedol vyšetrovanie v rámci sekretariátu skupiny I a po jeho skončení vypracoval správu obsahujúcu tvrdenia týkajúce sa správania A, pričom túto správu žalobca následne použil na to, aby získal hlasovanie o dôvere na zasadnutí predsedníctva skupiny I, ktoré sa konalo 25. októbra 2018.
- 20 Druhé vypočutie žalobcu poradným výborom, ktoré bolo stanovené na 17. marca, sa nemohlo uskutočniť z dôvodu obmedzení zavedených v reakcii na zdravotnú krízu súvisiacu s COVID-19. Následne ani poradný výbor, ani žalobca nepožiadali, aby sa uskutočnilo takéto druhé vypočutie.
- 21 Listom z 2. apríla 2020 poradný výbor informoval predsedu EHSV, že E sa nezúčastní na rokovaní poradného výboru týkajúci sa žalobcovho prípadu, keďže sa nachádza v situácii konfliktu záujmov. V tomto liste sa tiež uvádzalo, že za týchto okolností sa druhý člen skupiny I v poradnom výbore, a to člen F, odmietol pripojiť k rozhodnutiu o vylúčení E z rokovaní a že sa teda ani nezúčastní na rokovaní poradného výboru týkajúci sa žalobcovho prípadu.
- 22 Listom zo 7. apríla 2020 adresovaným predsedovi EHSV žalobca uviedol, že trpí zdravotnými problémami a že z tohto dôvodu nemôže vykonávať svoje funkcie predsedu skupiny I na dobu neurčitú. Podpredseda skupiny I bol poverený dočasným vykonávaním tejto funkcie počas trvania práceneschopnosti žalobcu.
- 23 Listom z 28. apríla 2020 adresovaným predsedovi EHSV poradný výbor v súlade s článkom 8 ods. 2 etického kódexu z roku 2019 predložil svoje odporúčania týkajúce sa údajných porušení etického kódexu žalobcom. Poradný výbor najmä vyzval predsedu EHSV, aby prijal tieto opatrenia:

„1. S prihliadnutím na vypočutia OLAF-u a [žalobcu], ktoré zorganizoval poradný výbor 6. marca 2020, a po dôkladnom preskúmaní zápisnice z vypočutia [žalobcu] OLAF-om, ako aj správy OLAF-u, poradný výbor súhlasí so skutkovými zisteniami uvedenými OLAF-om, ako aj s právnymi závermi, ktoré z nich vyplývajú. Poradný výbor preto konštatuje, že svojím správaním vo vzťahu k zamestnancom a bývalým členom EHSV [žalobca] porušil článok 1 ods. 4 Rokovacieho poriadku EHSV, článok 4 ods. 1 Etického kódexu členov EHSV zo 17. januára 2013, článok 4 ods. 1 [etického kódexu z roku 2019], ako aj článok 31 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie. Poradný výbor okrem toho konštatuje, že procesné práva inkriminovanej osoby boli v rámci vyšetrovania OLAF-u v plnom rozsahu dodržané.

2. Z dôvodu opakovaného a závažného porušenia ústredných ustanovení v európskom právnom poriadku sa [žalobcovi] odníma jeho právo riadiť, a teda aj jeho právomoc voči zamestnancom sekretariátu skupiny I.

3. V dôsledku odňatia jeho práva riadiť zamestnancov a keďže miesto predsedu je úzko spojené s týmto právom, sa [žalobcovi] pozastavuje výkon funkcie predsedu skupiny I; pozastavenie sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá skutočnosť, že [žalobca] zo zdravotných dôvodov, až do svojho uzdravenia, postúpil miesto predsedu skupiny I podpredsedovi skupiny I.

4. Predseda EHSV... je vyzvaný požadovať, aby [žalobca] vzal späť svoju kandidatúru na predsedu EHSV, ktorá bola potvrdená členmi skupiny I počas volebného postupu 23. januára 2020, aby sa zabránilo vzniku škody pre EHSV a jeho členov.

5. V prípade, že belgická prokuratúra začne vyšetrovanie, EHSV podá návrh na začatie adhézneho konania s cieľom uplatniť si v rámci trestného stíhania proti [žalobcovi] občianskoprávny nárok...“

- 24 Listom z 12. mája 2020 predseda EHSV vyzval žalobcu v súlade s článkom 8 ods. 3 etického kódexu z roku 2019 na predloženie prípadných písomných pripomienok k odporúčaniam poradného výboru.
- 25 Dňa 13. mája 2020 prijal Európsky parlament rozhodnutie (EÚ) 2020/1984 o absolutórii za plnenie všeobecného rozpočtu Európskej únie za rozpočtový rok 2018, oddiel VI – Európsky hospodársky a sociálny výbor (Ú. v. EÚ L 417, 2020, s. 469), ktorým táto inštitúcia odložila prijatie rozhodnutia o absolutórii za plnenie rozpočtu EHSV na rozpočtový rok 2018 generálnemu tajomníkovi EHSV. Nasledujúci deň Parlament prijal uznesenie (EÚ) 2020/1985 s poznámkami, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o absolutórii za plnenie všeobecného rozpočtu Európskej únie za rozpočtový rok 2018, oddiel VI – Európsky hospodársky a sociálny výbor (Ú. v. EÚ L 417, 2020, s. 470), podľa ktorého bol EHSV vyzvaný, aby ho do konca septembra 2020 informoval o opatreniach prijatých na vykonanie odporúčaní uvedených v správe OLAF-u.
- 26 Dňa 27. mája 2020 predseda EHSV v súlade s článkom 8 ods. 3 etického kódexu z roku 2019 vykonal konzultáciu s rozšíreným užším predsedníctvom EHSV.
- 27 Listom predsedovi EHSV z 2. júna 2020 žalobca oznámil svoje pripomienky k odporúčaniam poradného výboru. Žalobca vytýkal poradnému výboru najmä to, že porušil jeho právo na obhajobu, keďže vzhľadom na to, že nemal k dispozícii prílohy správy OLAF-u, nemohol k nim predložiť svoje pripomienky.
- 28 Oznámením z 3. júna 2020 predseda EHSV zaslal odporúčania poradného výboru a písomné pripomienky žalobcu k nim, ako aj nedôverné znenie správy OLAF-u a rozhodnutie Parlamentu o odložení absolutória za plnenie rozpočtu členom predsedníctva EHSV, aby prijali rozhodnutie týkajúce sa žalobcu. K tejto správe bol tiež pripojený návrh rozhodnutia.
- 29 Na zasadnutí s vylúčením verejnosti 9. júna 2020 prijalo predsedníctvo EHSV rozhodnutie, ktoré je predmetom tejto žaloby (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), pričom 21 hlasov bolo za, 4 hlasy proti, došlo k jednému zdržaniu sa hlasovania a jeden hlas bol neplatný. Jediný článok tohto rozhodnutia znie:

„Predsedníctvo

1. berie na vedomie závery OLAF-u a poradného výboru týkajúce sa zodpovednosti [žalobcu]... za obťažovanie a nevhodné správanie, z ktorých je obvinený,

2. poznamenáva, že sankcie uvedené v [etickom kódexe z roku 2019] nie sú uplatniteľné v prejednávanej veci vzhľadom na zásadu zákonnosti trestov (*nulla poena sine lege*),

3. žiada [žalobcu], aby:

- odstúpil z funkcie predsedu skupiny I,
- vzal späť svoju kandidatúru na funkciu predsedu EHSV.

4. zbavuje [žalobcu] právomoci vykonávať akúkoľvek manažérsku činnosť a riadiť zamestnancov,
5. poveruje generálneho tajomníka, aby prijal potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby si EHSV uplatnilo v adhéznom konaní občianskoprávny nárok v prípade, že prokurátor začne trestné stíhanie proti [žalobcovi],
6. poveruje generálneho tajomníka, aby postúpil toto rozhodnutie OLAF-u a Európskemu parlamentu; pričom rozhodnutie sa môže oznámiť aj iným inštitúciám a/alebo orgánom členských štátov.

Toto rozhodnutie tvorí neoddeliteľnú súčasť zápisnice zo zasadnutia predsedníctva z 9. júna 2020 a jeho rozšírenie je obmedzené.“

- 30 Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi oznámené 17. júna 2020.
- 31 Rozhodnutím z 15. júla 2020 plenárne zhromaždenie EHSV na žiadosť inšpektorátu práce v Bruseli (Belgicko) a po prijatí pripomienok žalobcu, zbavilo žalobcu imunity. Následne rozhodnutím z 28. júla 2020 plenárne zhromaždenie EHSV rozhodlo, že tento orgán si uplatní občianskoprávny nárok v adhéznom konaní v rámci trestného stíhania žalobcu na Tribunal correctionnel de Bruxelles (Trestný súd Brusel, Belgicko).
- 32 Neprítomnosť žalobcu z dôvodu choroby sa skončila 28. augusta 2020.
- 33 Listom z 1. septembra 2020 riaditeľ Riaditeľstva pre ľudské zdroje a financie EHSV informoval žalobcu o skutočnosti, že na základe napadnutého rozhodnutia ho zbavuje jeho manažérskych funkcií a právomoci riadiť zamestnancov sekretariátu skupiny I. Žalobca bol okrem toho vyzvaný, aby určil iného člena skupiny I na zabezpečenie každodenného riadenia sekretariátu tejto skupiny.
- 34 Dňa 8. septembra 2020 skupina I podala kandidatúru iného zo svojich členov na funkciu predsedu EHSV a žalobca vzal svoju kandidatúru v týchto voľbách späť.
- 35 Dňa 27. októbra 2020 po skončení funkčného obdobia žalobcu skupina I zvolila nového predsedu. V ten istý deň bola kandidátka navrhnutá skupinou I zvolená za predsedu EHSV.
- 36 Rozhodnutím Rady (EÚ) 2020/1636 z 30. októbra 2020, ktorým sa vymenúva člen Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na obdobie od 21. septembra 2020 do 20. septembra 2025 (Ú. v. EÚ L 369, 2020, s. 1), bol žalobca na návrh Poľskej republiky vymenovaný za člena EHSV na obdobie od 21. septembra 2020 do 20. septembra 2025.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 37 Žalobca návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. júna 2020 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 38 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobca podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorého predmetom bol odklad výkonu napadnutého rozhodnutia. Tento návrh bol zamietnutý uznesením z 22. júla 2020, KN/EHSV (T-377/20 R, neuvyverejnené, EU:T:2020:353), z dôvodu nedostatku naliehavosti, s tým, že o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.

- 39 Ďalším samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobca navrhol, aby Všeobecný súd rozhodol v skrátrenom súdnom konaní upravenom v článku 152 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Rozhodnutím z 24. júla 2020 doručeným žalobcovi 27. júla 2020 Všeobecný súd (ôsma komora) tento návrh zamietol.
- 40 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. júna 2020 žalobca požiadal o zachovanie anonymity podľa článku 66 rokovacieho poriadku, čo mu bolo priznané.
- 41 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 31. augusta 2020 žalobca podal nový návrh na nariadenie predbežného opatrenia založený na údajnej existencii nových skutočností v zmysle článku 160 rokovacieho poriadku, ktorého predmetom bol odklad výkonu napadnutého rozhodnutia. Tento návrh bol zamietnutý uznesením z 19. októbra 2020, KN/EHSV (T-377/20 R II, neverejnené, EU:T:2020:505), z dôvodu nedostatku naliehavosti, s tým, že o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.
- 42 Po druhej výmene vyjadrení bola písomná časť konania ukončená 25. novembra 2020.
- 43 Listom z 18. decembra 2020 žalobca požiadal podľa článku 106 ods. 2 rokovacieho poriadku o nariadenie pojednávania.
- 44 Listom kancelárie z 9. februára 2021 Všeobecný súd vyzval EHSV v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, aby predložil, prípadne vo forme nedôvernej verzie, prílohy správy OLAF-u, vrátane prepisu výsluchov svedkov a oznamovateľov bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 92 ods. 3 a článku 103 rokovacieho poriadku.
- 45 Listom z 23. februára 2021 EHSV vysvetlil, že prílohy správy OLAF-u sú dôverné, a teda nemôžu byť postúpené žalobcovi. Za týchto podmienok EHSV dospel k záveru, že požadované dokumenty by mali byť predložené až na základe uznesenia o zabezpečení dôkazu podľa článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku, pričom zaobchádzanie s nimi sa musí riadiť článkom 103 rokovacieho poriadku.
- 46 Listom kancelárie z 5. marca 2021 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania položil účastníkom konania písomné otázky, na ktoré účastníci konania odpovedali v stanovenej lehote.
- 47 Uznesením z 9. marca 2021 Všeobecný súd nariadil EHSV podľa článku 92 ods. 3 rokovacieho poriadku, aby predložil prílohy k správe OLAF-u, vrátane prepisov výsluchov svedkov a oznamovateľov, ktoré mu oznámil OLAF listom zo 16. januára 2020. Okrem toho bolo spresnené, že v tomto štádiu konania nebudú tieto dokumenty oznámené žalobcovi, ibaže by EHSV vedel, okrem úplného znenia uvedených dokumentov, predložiť ich nedôvernú verziu.
- 48 Dňa 17. marca 2021 EHSV predložil dôvernú verziu príloh správy OLAF-u.
- 49 Dňa 30. marca 2021 Všeobecný súd rozhodol, že dokumenty predložené žalovanou v súlade s uznesením o zabezpečení dôkazu z 9. marca 2021 boli relevantné na rozhodnutie vo veci a mali dôverný charakter. Všeobecný súd sa okrem toho rozhodol prijať opatrenie na zabezpečenie priebehu konania týkajúce sa podmienok, za ktorých by mohli byť uvedené dokumenty oznámené žalobcovi.

- 50 Listom kancelárie z 30. marca 2021 Všeobecný súd vyzval advokátov žalobcu, aby pred doručením kópie dôvernej verzie príloh správy OLAF-u prijali záväzok dôvernosti. Advokáti žalobcu 7. apríla 2021 zaslali Všeobecnému súdu podpísané záväzky dôvernosti.
- 51 Listom kancelárie zo 7. apríla 2021 Všeobecný súd vyzval advokátov žalobcu, aby v dôvernej verzii príloh správy OLAF-u identifikovali prípadné skutočnosti, ktorých podstata sa nenachádzala v nedôvernej verzii správy OLAF-u, ku ktorej mal žalobca prístup, a aby prípadne uviedli doplňujúce pripomienky, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok správneho konania, ktoré by žalobca mohol predložiť v štádiu tohto konania, ak by o týchto skutočnostiach vedel. Advokáti žalobcu tejto výzve vyhovel v stanovenej lehote.
- 52 Účastníci konania boli vypočutí na pojednávaní, ktoré sa konalo 21. apríla 2021. EHSV na pojednávaní požiadal o možnosť písomne odpovedať na pripomienky predložené advokátmi žalobcu k dôvernému zneniu príloh správy OLAF-u. Po doručení písomných pripomienok EHSV 5. mája 2021 Všeobecný súd ukončil ústnu časť konania.
- 53 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- určil, že žaloba je prípustná,
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil EHSV povinnosť zaplatiť mu sumu 200 000 eur ako náhradu vzniknutej nemajetkovej ujmy, ako aj sumu 50 000 eur ako náhradu vzniknutej majetkovej ujmy,
 - uložil EHSV povinnosť nahradiť všetky trovy konania.
- 54 EHSV navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobcu na náhradu trov konania, vrátane trov spojených s konaním o nariadení predbežného opatrenia a s návrhom na skrátené súdne konanie.

Právny stav

O prípustnosti návrhov na zrušenie

- 55 EHSV bez toho, aby samostatným podaním formálne vzniesol námietku neprípustnosti, tvrdí, že žalobu o neplatnosť treba zamietnuť ako neprípustnú.
- 56 EHSV v prvom rade tvrdí, že výzvy pre žalobcu na odstúpenie z funkcie predsedu skupiny I a späťvzatie jeho kandidatúry na funkciu predsedu nemajú záväzné právne účinky, keďže rozhodnutie odstúpiť alebo vziať späť svoju kandidatúru prináleží výlučne žalobcovi.

- 57 V druhom rade EHSV zastáva názor, že rozhodnutie zbaviť žalobcu jeho manažérskej funkcie a právomoci riadenia zamestnancov sekretariátu skupiny I je iba opatrením vnútornej reorganizácie EHSV prijatým správnym orgánom na základe jeho právomoci slobodne organizovať svoje útvary. Z rozsudku z 25. februára 1988, *Les Verts/Parlament* (190/84, EU:C:1988:94), pritom vyplýva, že akty, ktoré vyvolávajú právne účinky len vo vnútornej sfére správneho orgánu, nevytvárajú práva alebo povinnosti voči tretím osobám a nepredstavujú akty napadnuteľné na základe článku 263 ZFEÚ.
- 58 V treťom rade, pokiaľ ide o ostatné skutočnosti uvedené v napadnutom rozhodnutí, ktoré sa týkajú jednak toho, že EHSV si má uplatniť občianskoprávny nárok v adhéznom konaní v rámci konania na Tribunal correctionnel de Bruxelles (Trestný súd Brusel), a jednak oznámenia napadnutého rozhodnutia viacerým inštitúciám alebo orgánom Európskej únie alebo členským štátom, EHSV sa domnieva, že ide o „výlučne vykonávacie akty k odporúčaniam OLAF-u“, ktoré tiež nie sú napadnuteľné žalobou o neplatnosť.
- 59 Žalobca spochybňuje túto argumentáciu.
- 60 V prejednávanej veci predsedníctvo EHSV napadnutým rozhodnutím prijalo tri opatrenia voči žalobcovi, a teda treba preskúmať, či tieto opatrenia môžu byť predmetom súdneho preskúmania podľa článku 263 ZFEÚ.

O výzvach na odstúpenie z funkcie predsedu skupiny I a späťvzatie kandidatúry na predsedu EHSV

- 61 V odseku 3 jediného článku napadnutého rozhodnutia predsedníctvo EHSV vyzvalo žalobcu, aby sa vzdal funkcie predsedu skupiny I a aby vzal späť svoju kandidatúru na funkciu predsedu EHSV.
- 62 Podľa judikatúry sú aktmi, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť, všetky akty prijaté inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie bez ohľadu na ich povahu alebo formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie (pozri rozsudok z 25. júna 2020, *SATCEN/KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 69 a citovanú judikatúru).
- 63 V prejednávanej veci, ako oprávnené tvrdí EHSV, výzvy na odstúpenie z funkcie predsedu skupiny I a späťvzatie kandidatúry na predsedu EHSV svojou povahou nemajú v zmysle tejto judikatúry žiadny záväzný právny účinok.
- 64 Keďže totiž predsedníctvo EHSV nemá právomoc požadovať odstúpenie jedného zo svojich členov z miesta predsedu skupiny alebo späťvzatie kandidatúry na voľbu svojho predsedu, žalobca sa mohol slobodne rozhodnúť, že nevyhovie uvedeným výzvam.
- 65 V prejednávanej veci žalobca napriek týmto výzvam napokon zostal predsedom skupiny I až do skončenia jeho funkčného obdobia 27. októbra 2020.
- 66 Je pravda, že 8. septembra 2020, keď skupina I navrhla ďalšieho zo svojich členov na funkciu predsedu EHSV a približne tri mesiace po prijatí napadnutého rozhodnutia, žalobca súhlasil so späťvzatím svojej kandidatúry.

- 67 Táto žaloba podaná 18. júna 2020 však nesmeruje proti rozhodnutiu žalobcu z 8. septembra 2020 o späťvzátí jeho kandidatúry na predsedu EHSV, ale proti výzve predsedníctva na späťvzatie tejto kandidatúry, ktorá nemá povahu aktu spôsobujúceho ujmu (pozri analogicky rozsudok z 12. mája 2015, Dalli/Komisia, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 155).
- 68 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie tým, že vyzýva žalobcu, aby sa vzdal funkcie predsedu skupiny I a aby vzal späť svoju kandidatúru na predsedu EHSV, nemá záväzné právne účinky. Návrhy na zrušenie musia byť preto zamietnuté ako neprípustné v rozsahu, v akom smerujú proti takýmto výzvam.
- O rozhodnutí zbaviť žalobcu jeho manažérskej funkcie a právomoci riadenia zamestnancov*
- 69 V odseku 4 jediného článku napadnutého rozhodnutia predsedníctvo EHSV zbavilo žalobcu jeho manažérskej funkcie a právomoci riadiť zamestnancov.
- 70 V súlade s článkom 80 ods. 1 rokovacieho poriadku „každá skupina má svoj sekretariát, ktorý podlieha priamo predsedovi príslušnej skupiny“. Podľa článku 80 ods. 2 a 3 toho istého poriadku sa právomoci menovacieho orgánu a orgánu oprávneného uzatvárať pracovné zmluvy (ďalej len „OUPZ“) voči zamestnancom sekretariátu skupiny vykonávajú „na návrh predsedu skupiny“.
- 71 V prejednávanej veci z listu riaditeľa Riaditeľstva pre ľudské zdroje a financie EHSV z 1. septembra 2020 uvedeného v bode 33 vyššie vyplýva, že rozhodnutie zbaviť žalobcu manažérskych funkcií a právomoci riadiť zamestnancov malo za následok, že žalobca už nemohol byť zapojený do prijímania, hodnotenia, preradenia, vzdelávania, misií alebo riadenia času zamestnancov sekretariátu skupiny I.
- 72 Tieto úlohy a úkoly sa teda týkajú kompetencií spojených s výkonom hierarchickej právomoci, ktorú má žalobca ako predseda skupiny I, ako to navyše vyplýva z odporúčaní poradného výboru uvedených v bode 23 vyššie.
- 73 V tejto súvislosti EHSV na pojednávaní okrem iného potvrdil definitívnu povahu takéhoto opatrenia, pričom uviedol, že žalobca už nemôže vykonávať takéto manažérske funkcie a riadiť zamestnancov, aj keď bol po skončení svojho mandátu opätovne zvolený za predsedu skupiny I. Okolnosť, na ktorú sa tiež odvoláva EHSV na pojednávaní, podľa ktorej tento orgán môže vykonať revíziu napadnutého rozhodnutia v budúcnosti, ak by sa okolnosti odôvodňujúce jeho prijatie mali zmeniť, aby sa napríklad zohľadnil výsledok trestného konania začatého proti žalobcovi, nemožno zohľadniť na účely posúdenia prípustnosti žaloby, keďže toto posúdenie sa musí vykonať s odkazom na situáciu existujúcu v čase, keď bola žaloba podaná (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. októbra 2013, Deutsche Post/Komisia, C-77/12 P, neuvyverejnený, EU:C:2013:695, bod 65 a citovanú judikatúru).
- 74 Preto vzhľadom na povahu týchto úloh a ich rozsah treba dospieť k záveru, že rozhodnutie zbaviť žalobcu jeho manažérskych funkcií a právomoci riadenia zamestnancov vyvoláva záväzné právne účinky, ktoré môžu zasiahnuť do jeho záujmov tým, že podstatným spôsobom menia jeho právne postavenie (pozri analogicky rozsudok z 22. októbra 2002, Pflugradt/ECB, T-178/00 a T-341/00, EU:T:2002:253, bod 81).
- 75 Napokon tvrdenie EHSV, podľa ktorého článok 263 prvý odsek ZFEÚ obmedzuje právomoc súdu Únie na akty, ktoré majú vyvolávať právne účinky voči tretím osobám, tento záver nevyvracia.

- 76 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že cieľom znenia tohto ustanovenia je vylúčiť akty, ktoré nie sú aktmi spôsobujúcimi ujmu, keďže sa týkajú výlučne vnútornej organizácie administratívy a vyvolávajú účinky len v tejto vnútornej oblasti, bez toho, aby sa vytváralo akékoľvek právo alebo povinnosť voči tretím osobám (pozri rozsudok z 25. júna 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 73 a citovanú judikatúru).
- 77 Hoci sa rozhodnutie zbaviť žalobcu jeho manažérskych funkcií a právomoci riadiť zamestnancov týka istotne vnútornej organizácie EHSV, nič to nemení na tom, že toto rozhodnutie je aktom, ktorý je žalobcovi určený v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ a ktorý mu spôsobuje ujmu, keďže ho zbavuje hierarchickej právomoci, ktorú vykonáva vo vzťahu k zamestnancom sekretariátu skupiny I podľa článku 80 Rokovacieho poriadku EHSV (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 74), na rozdiel od toho, čo tvrdí EHSV.
- 78 Okrem toho, keďže žalobca je prinajmenšom v tomto kontexte osobou právne odlišnou od EHSV, nemožno sa domnievať, že v tomto spore stojí EHSV proti tretej osobe v zmysle článku 263 prvého odseku ZFEÚ (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 25. júna 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 75, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:220, bod 111).
- 79 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že návrhy na zrušenie sú prípustné v rozsahu, v akom smerujú proti rozhodnutiu zbaviť žalobcu jeho manažérskych funkcií a právomoci riadenia zamestnancov.

O pokynoch daných generálnemu tajomníkovi EHSV

- 80 V odsekoch 5 a 6 jediného článku napadnutého rozhodnutia predsedníctvo EHSV poverilo generálneho tajomníka EHSV, aby „urobil nevyhnutné“ jednak na to, aby EHSV vymáhal občianskoprávny nárok v adhéznom konaní v prípade, že by sa začalo súdne konanie proti žalobcovi, a jednak na to, aby bola kópia tohto rozhodnutia zaslaná najmä OLAF-u a Parlamentu.
- 81 V odpovedi na námietku neprípustnosti EHSV však žalobca vo svojich písomných podaniach ani na pojednávaní neuviedol nijaké konkrétne tvrdenie, ktoré by umožnilo vysvetliť, v akom rozsahu by táto časť napadnutého rozhodnutia podstatným spôsobom zmenila jeho právne postavenie v zmysle judikatúry citovanej v bode 62 vyššie.
- 82 Pokiaľ ide o zámer EHSV vymáhať občianskoprávny nárok v adhéznom konaní na vnútroštátnom súde, treba pripomenúť, že možnosť domáhať sa svojich práv na súde a súdnej kontroly, ktorá s tým súvisí, je výrazom všeobecnej právnej zásady, ktorá je základom ústavných tradícií spoločných členským štátom a ktorá bola tiež zakotvená v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (rozsudky z 15. mája 1986, Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, body 17 a 18, a zo 17. júla 1998, ITT Promedia/Komisia, T-111/96, EU:T:1998:183, bod 60), a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 83 EHSV tým, že sa stal účastníkom adhézneho konania pred vnútroštátnym súdom v rámci konania začatého proti žalobcovi, nemá v úmysle sám zmeniť právne postavenie žalobcu, pretože sa obmedzuje na to, že sa zúčastňuje na konaní, ktorého výsledkom je prípadná zmena tejto právnej situácie súdnym rozhodnutím. Je to práve prípadné rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktorému bola vec predložená, čo môže zmeniť právnu situáciu žalobcu. Úmysel EHSV vymáhať

občianskoprávny nárok v adhéznom konaní v rámci konania začatého proti žalobcovi preto nemožno považovať za napadnuteľné rozhodnutie podľa článku 263 ZFEÚ (pozri analogicky rozsudok z 15. januára 2003, Philip Morris International/Komisia, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 a T-272/01, EU:T:2003:6, bod 79).

- 84 Navyše treba konštatovať, že aj za predpokladu, že by to, že sa inštitúcia Únie obrátila na vnútroštátny súd, mohlo byť predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, táto žaloba nesmeruje proti rozhodnutiu plenárneho zhromaždenia EHSV z 28. júla 2020 vymáhať občianskoprávny nárok v adhéznom konaní v rámci konania začatého proti žalobcovi, ale proti napadnutému rozhodnutiu, ktoré by mohlo predstavovať nanajvýš prípravný akt na účel rozhodnutia predmetného zhromaždenia.
- 85 Napokon, pokiaľ ide o rozhodnutie poveriť generálneho tajomníka EHSV, aby oznámil napadnuté rozhodnutie určitým inštitúciám alebo niektorým orgánom členských štátov, stačí konštatovať, podobne ako to urobil EHSV, že toto opatrenie nemá záväzné právne účinky vo vzťahu k žalobcovi. Adresáti tohto oznámenia totiž v rámci svojich právomocí môžu slobodne posúdiť obsah a rozsah informácií obsiahnutých v tomto rozhodnutí, a teda aj následné opatrenia, ktoré by sa mali prípadne prijať.
- 86 Návrhy na zrušenie preto treba zamietnuť ako neprípustné v rozsahu, v akom smerujú proti pokynom, ktoré predsedníctvo EHSV dalo generálnemu tajomníkovi EHSV.
- 87 Vzhľadom na vyššie uvedené musí byť žaloba o neplatnosť vyhlásená za prípustnú iba v rozsahu, v akom smeruje proti rozhodnutiu o zbavení žalobcu jeho manažérskych funkcií a právomoci riadenia zamestnancov (ďalej len „sporné opatrenie“), a v zostávajúcej časti za neprípustnú.

O veci samej

- 88 Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody, pričom:
- prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu, práva na riadnu správu vecí verejných, práva byť vypočutý a zásady proporcionality,
 - druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásad prezumpcie nevinu a nestrannosti,
 - tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásad zákazu retroaktivity, právnej istoty a zákonnosti trestov,
 - štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení „zásady dôvernosti disciplinárnych konaní a súdnych informácií“, článku 10 ods. 2 nariadenia č. 883/2013, ako aj článku 4 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39).
- 89 Keďže z tretieho žalobného dôvodu žalobcu vyplýva najmä to, že Všeobecný súd má preskúmať otázku, či sa sporné opatrenie zakladá na právnom základe oprávňujúcim predsedníctvo EHSV prijať ho, a že ide o otázku verejného poriadku (pozri rozsudok z 13. mája 2014, McBride a i./Komisia, T-458/10 až T-467/10 a T-471/10, neuverejnený, EU:T:2014:249, body 25 až 28 a citovanú judikatúru), je potrebné ho preskúmať na prvom mieste.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad zákazu retroaktivity, právnej istoty a zákonnosti trestov

- 90 Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobca v podstate tvrdí, že sporné opatrenie nemá právny základ a že predsedníctvo EHSV nemalo právomoc uložiť mu takú sankciu.
- 91 V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že sankcie uvedené v článku 8 etického kódexu z roku 2019 nemožno uložiť v rámci stíhania skutkov, ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti uvedeného kódexu. Pokiaľ ide o Etický kódex členov EHSV zo 17. januára 2013 (ďalej len „etický kódex z roku 2013“), tento kódex nestanovuje možnosť uložiť akúkoľvek sankciu členovi EHSV, ktorý porušil jeho ustanovenia.
- 92 EHSV spochybňuje túto argumentáciu.
- 93 Na úvod treba pripomenúť, že hoci zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery ukladajú uplatnenie hmotnoprávných noriem účinných v čase skutkových okolností vo veci samej, aj keby tieto pravidlá už neboli platné v čase prijatia aktu orgánom Únie, postup prijímania aktu inštitúcie Únie sa musí uskutočniť v súlade s pravidlami účinnými v čase tohto prijatia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. júna 2016, Komisia/McBride a i., C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 40).
- 94 Žalobca preto nemôže EHSV vytýkať, že porušil uvedené zásady tým, že prijal sporné opatrenie podľa postupu zavedeného etického kódexom z roku 2019, *a fortiori* ako vyplýva z bodu 8 vyššie, keď sám žalobca požiadal predsedu EHSV, aby začal toto konanie.
- 95 V tejto súvislosti článok 8 ods. 3 prvý pododsek etického kódexu z roku 2019 stanovuje, že predseda EHSV po tom, čo vyzval dotknutého člena, aby predložil písomné pripomienky k odporúčaniam poradného výboru, vykoná konzultáciu s rozšíreným užším predsedníctvom a následne požiada predsedníctvo, aby prijalo rozhodnutie o opatreniach, ktoré môžu byť prijaté v súlade so štatútom členov a Rokovacím poriadkom EHSV.
- 96 V prejednávanej veci predsedníctvo EHSV na konci tohto konania najprv v odseku 2 jediného článku napadnutého rozhodnutia dospelo k záveru, že žalobcovi nemožno uložiť žiadnu sankciu, lebo inak by došlo k porušeniu zásady zákonnosti trestov. V odseku 4 jediného článku napadnutého rozhodnutia prijalo predsedníctvo EHSV sporné opatrenie.
- 97 Vzhľadom na to, že účastníci konania sa nezhodujú v povahe sporného opatrenia a analýza tretieho žalobného dôvodu závisí od otázky, či toto opatrenie predstavuje sankciu, alebo nie, treba pristúpiť ku kvalifikácii napadnutého rozhodnutia, pričom kvalifikácia tohto opatrenia zo strany dotknutých účastníkov konania nemôže zaväzovať Všeobecný súd (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 19. októbra 2017, Bernaldo de Quirós/Komisia, T-649/16, neuvverejnený, EU:T:2017:736, bod 19).
- 98 Na úvod treba odmietnuť tvrdenie EHSV, podľa ktorého sporné opatrenie nepredstavuje sankciu z dôvodu, že nespôsobuje žalobcovi ujmu, a to z dôvodov uvedených v bodoch 69 až 79 vyššie.
- 99 Samotná skutočnosť, že sporné opatrenie spôsobuje žalobcovi ujmu, čo v tomto ohľade odôvodňuje prípustnosť žaloby o neplatnosť, však nemôže znamenať, že uvedené opatrenie treba kvalifikovať ako disciplinárnu sankciu v zmysle článku 8 ods. 3 druhého pododseku etického kódexu z roku 2019 (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 19. októbra 2017, Bernaldo de Quirós/Komisia, T-649/16, neuvverejnený, EU:T:2017:736, bod 24 a citovanú judikatúru).

- 100 V tejto súvislosti predsedníctvo EHSV v napadnutom rozhodnutí odôvodnilo prijatie sporného opatrenia vzhľadom na odporúčania OLAF-u, ktorý odporúčal prijať opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo akémukoľvek novému aktu obťažovania zo strany žalobcu na pracovisku. EHSV okrem toho spresnil, že cieľom sporného opatrenia je umožniť tomuto orgánu splniť si svoju povinnosť chrániť svojich zamestnancov pred rizikami obťažovania.
- 101 Navyše z hľadiska jeho účinkov treba ešte konštatovať, že sporné opatrenie nie je rovnocenné žiadnej zo sankcií stanovených v článku 8 ods. 3 druhom pododseku etického kódexu z roku 2019, ktorými sú písomné napomenutie, zahrnutie písomného napomenutia do protokolu predsedníctva a prípadne do zápisnice z plenárneho zasadnutia, dočasné pozastavenie pôsobenia člena vo funkcii spravodajcu, predsedu a člena študijných skupín, ako aj jeho účasti na služobných cestách a mimoriadnych schôdzach.
- 102 Vzhľadom na jeho obsah a účinky sa preto nemožno domnievať, že sporné opatrenie má trestnú povahu a predstavuje sankciu. Jeho účelom totiž nie je sankcionovať, penalizovať alebo pokarhať žalobcu za prípadné porušenie povinností vyplývajúcich z etického kódexu, ale sleduje preventívny cieľ, ktorým je zabezpečiť lepšiu ochranu úradníkov a zamestnancov EHSV v záujme riadneho fungovania sekretariátu skupiny I.
- 103 V tejto súvislosti treba ešte poznamenať, že žalobca neuviedol skutočnosť, ktorá by umožnila preukázať, že sporné opatrenie v skutočnosti nesmeruje k dosiahnutiu cieľa uvádzaného EHSV alebo že by nezodpovedalo skutočnej potrebe služby.
- 104 V kontexte vyznačujúcom sa napätím poškodzujúcim riadne fungovanie služby sa teda predsedníctvo EHSV mohlo za okolností prejednávanej veci domnievať, že bolo v záujme služby zbaviť žalobcu určitých administratívnych úloh patriacich do výkonu hierarchickej právomoci (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky zo 7. marca 1990, Hecq/Komisia, C-116/88 a C-149/88, EU:C:1990:98, bod 22; z 28. októbra 2004, Meister/ÚHVT, T-76/03, EU:T:2004:319, body 79 až 81, a z 19. októbra 2017, Bernaldo de Quirós/Komisia, T-649/16, neuvverejnený, EU:T:2017:736, bod 40), pričom to zároveň vzhľadom na obsah a účinky takéhoto opatrenia nepredstavuje disciplinárne rozhodnutie.
- 105 V tejto súvislosti podľa článku 9 ods. 8 Rokovacieho poriadku EHSV je predsedníctvo zodpovedné najmä za správne využívanie ľudských a rozpočtových zdrojov pri plnení úloh, ktoré sú mu zverené Zmluvou. Vzhľadom na to, že sporné opatrenie sa týka správneho využívania ľudských zdrojov EHSV, v tomto prípade ľudských zdrojov sekretariátu skupiny I, predsedníctvo EHSV bolo orgánom príslušným na prijatie takéhoto opatrenia na konci postupu stanoveného v článku 8 ods. 3 prvom pododseku etického kódexu z roku 2019.
- 106 Vzhľadom na vyššie uvedené treba tvrdenie žalobcu, podľa ktorého mu predsedníctvo EHSV uložilo sankciu v rozpore so zásadami zákazu retroaktivity, právnej istoty a zákonnosti trestov, zamietnuť a tretí žalobný dôvod musí byť v dôsledku toho zamietnutý ako nedôvodný.
- O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu, práva na riadnu správu vecí verejných, práva byť vypočutý a zásady proporcionality*
- 107 Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobca v podstate tvrdí, že EHSV porušil jeho právo na obhajobu.

- 108 V tejto súvislosti žalobca v prvom rade tvrdí, že nemal primeranú lehotu na oboznámenie sa so správou OLAF-u a na prípravu svojej obhajoby. Podľa neho totiž nemožno vylúčiť, že napadnuté rozhodnutie by malo iný obsah, ak by disponoval takou lehotou.
- 109 Žalobca sa ďalej domnieva, že jeho právo na obhajobu bolo porušené, pretože nemohol účinne predložiť svoje pripomienky pred prijatím napadnutého rozhodnutia, keďže mu nebol poskytnutý úplný prístup k jeho spisu, najmä k právnomu posúdeniu skutočností uvedenému v správe OLAF-u a k prepisom výsluchov svedkov a oznamovateľov pripojených k tejto správe. Vo svojich pripomienkach k dôvernému zneniu príloh správy OLAF-u, ktorú EHSV predložil v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, advokáti žalobcu v podstate uviedli, že obsah niektorých svedectiev zhromaždených OLAF-om počas vyšetrovania sa nenachádzal v nedôvernej verzii správy OLAF-u, ku ktorej mal žalobca prístup, takže bolo porušené jeho právo byť účinne vypočutý.
- 110 Napokon EHSV porušil zásadu proporcionality tým, že si ne zvolil potrebné nástroje na primerané zavedenie svojej politiky „nulovej tolerancie“ týkajúcej sa zákazu a predchádzania obťažovaniu na pracovisku, na ktorú sa odkazuje v napadnutom rozhodnutí. Naopak, EHSV sa takto snažil o to, aby sa vyhol akémukoľvek kontradiktórnemu konaniu pred uložením predčasného ukončenia funkcií žalobcu.
- 111 EHSV spochybňuje túto argumentáciu.
- 112 Na úvod treba pripomenúť, že podľa zásady rešpektovania práva na obhajobu sa musí adresátom rozhodnutí, ktoré výrazným spôsobom ovplyvňujú ich záujmy, umožniť účinne vyjadriť svoje stanovisko ku skutočnostiam, z ktorých správny orgán zamýšľa vychádzať pri svojom rozhodnutí (pozri rozsudok z 5. októbra 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, neuvyverejnený, EU:T:2016:598, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 113 V tejto súvislosti z judikatúry najmä vyplýva, že žalobca mal na to, aby mohol účinne predložiť svoje pripomienky predsedníctvu EHSV predtým, ako EHSV prijal rozhodnutie, právo nechať sa oboznámiť prinajmenšom so zhrnutím vyhlásení rôznych osôb, ktoré boli konzultované počas vyšetrovania, keďže OLAF tieto vyhlásenia použil vo svojej správe na formulovanie odporúčaní predsedovi EHSV, na základe ktorých predsedníctvo založilo sporné opatrenie, pričom k oznámeniu tohto zhrnutia malo dôjsť prípadne tak, aby sa dodržala zásada dôvernosti (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. apríla 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 57; z 25. júna 2020, HF/Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 60, a z 25. júna 2020, SATCEN/KE, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 121).
- 114 V tomto rámci Súdny dvor na účely zaručenia dôvernosti svedeckých výpovedí a cieľov, ktoré táto dôvernosť chráni, pričom sa uistil, aby bol účinne vypočutý žalobca pred prijatím rozhodnutia, ktoré mu spôsobuje ujmu, rozhodol, že je možné použiť určité techniky, ako je anonymizácia či dokonca sprístupnenie podstaty svedeckých výpovedí vo forme zhrnutia, alebo aj maskovanie niektorých častí obsahu svedeckých výpovedí (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. apríla 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 59, a z 25. júna 2020, HF/Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 66).
- 115 Napokon na to, aby žalobca mohol účinne vyjadriť svoje stanovisko ku skutočnostiam, na ktorých chcelo predsedníctvo EHSV založiť svoje rozhodnutie, musí mať k dispozícii dostatočnú lehotu (pozri rozsudok z 18. decembra 2008, Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, bod 37 a citovanú judikatúru).

- 116 V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca mal prístup len k nedôvernej verzii správy OLAF-u bez prílohy, čo EHSV odôvodnil potrebou chrániť totožnosť oznamovateľov a dôvernú získať svedeckých výpovedí.
- 117 Na úvod treba zamietnuť tvrdenie EHSV, podľa ktorého sa prvý žalobný dôvod musí zamietnuť z dôvodu, že aj predsedníctvo EHSV malo prístup len k tejto nedôvernej verzii správy OLAF-u, teda bez toho, aby sa pred prijatím napadnutého rozhodnutia mohlo oboznámiť najmä s prepismi výsluchov svedkov a oznamovateľov.
- 118 Toto tvrdenie je skutkovo nepodložené. V súlade s článkom 4 ods. 1 druhým pododsekom písm. a) rokovacieho poriadku je totiž predseda EHSV členom predsedníctva a toto predsedníctvo oznámením zo 16. januára 2020 dostalo dôvernú verzii správy OLAF-u, vrátane príloh k nej, čo EHSV pripustil na pojednávaní.
- 119 Skutočnosť, že člen predsedníctva EHSV mal prístup k dôvernému zneniu správy OLAF-u, však nepredstavuje porušenie práva žalobcu na obhajobu. Dodržiavanie tejto zásady, ktorá zahŕňa právo byť vypočutý, totiž znamená, že pri rešpektovaní prípadných požiadaviek dôvernosti má osoba obvinená z obťažovania pred prijatím rozhodnutia, ktoré jej spôsobuje ujmu, mať možnosť účinne a efektívne oznámiť svoje stanovisko (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 2020, SATCEN/KE, C-14/19 P, EU:C:2020:492, body 116 a 117).
- 120 EHSV v tejto súvislosti tvrdí, že žalobca mal dostatočný prístup k správe OLAF-u, pretože na rozdiel od skutočností, ktoré viedli k vydaniu rozsudkov zo 4. apríla 2019, OZ/EIB (C-558/17 P, EU:C:2019:289); z 25. júna 2020, HF/Parlament (C-570/18 P, EU:C:2020:490), a z 25. júna 2020, SATCEN/KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), nedôverná verzia správy OLAF-u údajne obsahuje zhrnutie odhaľujúce podstatu svedectiev zozbieraných týmto orgánom v priebehu vyšetrovania, takže práva na obhajobu žalobcu boli primerane chránené.
- 121 Vzhľadom na túto argumentáciu treba preskúmať, či nedôverná verzia správy OLAF-u obsahuje zhrnutie svedeckých výpovedí zhromaždených počas vyšetrovania pred prípadným určením, či toto zhrnutie odráža podstatu svedeckých výpovedí získaných OLAF-om, a napokon preskúmať, či mal žalobca dostatočnú lehotu na prípravu svojej obhajoby a predloženie svojich pripomienok.
- *O prítomnosti zhrnutia poskytnutých výpovedí svedkov a oznamovateľov v nedôvernej verzii správy OLAF-u*
- 122 V tejto súvislosti treba najskôr konštatovať, že nedôverná verzia správy OLAF-u má 30 strán. OLAF v bode 2.2 svojej správy, nazvanom „Zozbierané dôkazy“, uviedol, že „zoskupil výpovede svedkov, ktoré sú si podobné, pričom sa snažil v čo najväčšej možnej miere reprodukovat presné slová použité zamestnancami sekretariátu“ s cieľom chrániť dôvernú získať svedeckých výpovedí. Okrem toho, pokiaľ ide o zamestnancov, ktorí nevyjadrili želanie, aby ich totožnosť bola utajená, alebo tí, v prípade ktorých sa OLAF domnieval, že nie sú priamo podriadení hierarchickej právomoci žalobcu, ich identita je uvedená v správe a táto totožnosť nebola zakrytá v nedôvernej verzii správy OLAF-u zaslanej žalobcovi.
- 123 Nedôverná verzia správy OLAF-u tak obsahuje podrobné zhrnutie každého správania vytykaného žalobcovi, ilustrovaného odkazmi na konkrétne udalosti, najmä vo vzťahu k osobám A, B a C, ktoré sú menovite uvedené v nedôvernom znení správy OLAF-u, ako aj k zamestnancom sekretariátu skupiny I. OLAF tiež opísal účinky, ktoré malo toto správanie podľa vypočutých svedkov na zdravie týchto osôb.

- 124 Okrem toho pre každé zo správanií vytýkaných žalobcovi správa obsahuje tak priame odkazy na vyhlásenia osôb, ktoré boli vypočuté vo forme citácií medzi úvodzovkami, ako aj nepriame odkazy vo forme anonymizovaných preformulovaní týchto vyhlásení. OLAF tiež dbal na to, aby uviedol, či obvinenia vznesené proti žalobcovi boli potvrdené svedkami a prípadne spresnil počet svedkov a ich postavenie. Ak tvrdenie nebolo potvrdené žiadnou svedeckou výpoveďou, OLAF to tiež uviedol.
- 125 Z vyššie uvedeného vyplýva, že nedôverná verzia správy OLAF-u obsahuje zhrnutie poskytnutých vyhlásení svedkov a oznamovateľov. Za týchto podmienok existencia takéhoto zhrnutia v zmysle judikatúry citovanej v bode 114 vyššie má za následok, že nemožno automaticky dospieť k záveru, že neposkytnutie príloh správy OLAF-u predstavuje nezrovnalosť, ktorá by nevyhnutne ovplyvnila zákonnosť sporného opatrenia. Najprv je totiž potrebné preskúmať, či toto zhrnutie odráža podstatu svedeckých výpovedí získaných OLAF-om.
- *O otázke, či toto zhrnutie odráža podstatu poskytnutých výpovedí svedkov a oznamovateľov*
- 126 Vo svojich pripomienkach k dôvernému zneniu príloh správy OLAF-u žalobca uviedol viacero skutočností, ktoré podľa neho neboli uvedené v nedôvernom znení správy OLAF-u, ktorá mu bola doručená, tak aby mohol uplatniť svoje právo na obhajobu pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Žalobca dospel k záveru, že EHSV porušil jeho právo na obhajobu tým, že mu oznámil len nedôvernú verziu správy OLAF-u neobsahujúcu prílohu pred prijatím napadnutého rozhodnutia.
- 127 V prvom rade žalobca tvrdí, že až po oboznámení sa s obsahom zhromaždených svedeckých výpovedí mohol pochopiť presný rozsah niektorých otázok, ktoré mu boli položené počas jeho výsluchu OLAF-om. Ak by sa však žalobca mohol oboznámiť s týmito svedeckými výpoveďami, ktoré poukazujú niekedy na staré udalosti, mohol by lepšie zabezpečiť svoju obhajobu. Žalobca sa odvoláva napríklad na otázku, ktorá sa týka udalosti, ktorá prebehla v jeho kancelárii za prítomnosti dvoch svedkov, na ktorú nemohol odpovedať, pretože totožnosť týchto svedkov mu nebola odhalená.
- 128 Treba však konštatovať, že táto argumentácia sa netýka otázky, či EHSV porušil právo žalobcu na obhajobu, a najmä či zhrnutie uvedené v nedôvernej verzii správy OLAF, ktorú vypracoval EHSV v spolupráci s OLAF-om, odráža podstatu svedeckých výpovedí získaných počas vyšetrovania.
- 129 V každom prípade stačí pripomenúť, že počas vyšetrovania právny rámec uplatniteľný na OLAF v zásade vylučuje právo dotknutej osoby na prístup k spisu OLAF-u. Až v prípade, keď orgán, ktorému je doručená konečná správa, má v úmysle prijať akt spôsobujúci ujmu dotknutej osobe, musí tento orgán v súlade s procesnými pravidlami, ktoré sa na ňu vzťahujú, poskytnúť prístup ku konečnej správe OLAF-u, aby mohla táto osoba uplatniť svoje právo na obhajobu (rozsudok z 28. novembra 2018, Le Pen/Parlament, T-161/17, neuvverejnený, EU:T:2018:848, bod 67).
- 130 Keď bol teda žalobca vypočutý OLAF-om, nemal byť informovaný o vyhláseniach svedkov a oznamovateľov, aby odpovedal na otázky vyšetrovateľov.
- 131 Všeobecný súd okrem toho konštatuje, že otázky položené žalobcovi počas jeho vypočutia boli dostatočne presné a že žalobca bol schopný na ne bez problémov odpovedať. Skutočnosť, že žalobca v odpovedi na niektoré otázky uviedol, že si nespomína alebo nie je schopný na ne odpovedať bez toho, aby mal k dispozícii viac informácií, toto konštatovanie nevyvracia.

- 132 Pokiaľ totiž ide o jednu z podotázok otázky č. 12, na ktorú žalobca odpovedal, nie je schopný identifikovať udalosť, o ktorú išlo, bez toho, aby poznal totožnosť prítomných osôb, treba poznamenať, že napriek tomu dodal, že podľa neho k takejto udalosti nikdy nedošlo.
- 133 Za týchto podmienok treba argumentáciu založenú na údajnej nepresnosti otázok položených žalobcovi vyšetrovateľmi OLAF-u vzhľadom na podrobný obsah zhromaždených svedeckých výpovedí zamietnuť.
- 134 V druhom rade žalobca poznamenáva, že viacerí svedkovia spomenuli existenciu správy vypracovanej zo strany E, člena skupiny I, týkajúcej sa ťažkostí a obáv, s ktorými sa stretli zamestnanci sekretariátu skupiny I vo vzťahu k A, čo nebolo uvedené v nedôvernej verzii správy OLAF-u. Táto správa však mohla poskytnúť iné vysvetlenie k verzii skutkového stavu, ktorú predložila osoba A.
- 135 Zo spisu, najmä zo zápisnice z vypočutia žalobcu, však vyplýva, že táto správa mu bola známa, a teda že mu nič nebránilo v tom, aby ju prípadne uviedol v priebehu postupu vypracovania napadnutého rozhodnutia s cieľom uviesť do kontextu alebo spresniť správanie, ktoré sa mu vytýkalo vo vzťahu k A. Existencia tejto správy bola navyše výslovne spomenutá pred poradným výborom, čo viedlo k odmietnutiu člena skupiny I pre zaujatosť, ktorý zasadal v rámci uvedeného výboru a vypracoval túto správu.
- 136 Argumentácia založená na neexistencii odkazu na túto správu v nedôvernej verzii správy OLAF-u preto nemôže preukázať porušenie práv žalobcu na obhajobu.
- 137 V treťom rade žalobca uvádza, že jeden zo svedkov bol sankcionovaný za to, že voči nemu v minulosti uviedol krivé obvinenia, čo pripomenul iný svedok. Táto skutočnosť však nie je uvedená v nedôvernej verzii správy OLAF-u.
- 138 Ako však správne uvádza EHSV, táto skutočnosť sa výslovne nachádza v nedôvernej verzii správy OLAF-u v bode 1.4, nazvanom „Podobnosť s vecou týkajúcou sa bývalej vedúcej sekretariátu“. Preto nič nebránilo žalobcovi v tom, aby pred prijatím napadnutého rozhodnutia uviedol svoje pripomienky.
- 139 Vo štvrtom rade žalobca vysvetľuje, že niektorí svedkovia vyhlásili, že mali ťažkosti s osobou A. Predovšetkým viac svedkov uviedlo konfliktný vzťah s touto osobou, čo ovplyvnilo riadne fungovanie oddelenia. Navyše dvaja svedkovia tvrdili, že správanie A bolo agresívne voči nim, a jeden svedok dodal, že žalobca by nemal byť považovaný za jediného zodpovedného za celú túto situáciu. Podľa žalobcu sa však ani mená svedkov, ani žiadny odkaz na ich vyhlásenia nenachádzajú v nedôvernom znení správy OLAF-u, ku ktorej mal prístup, hoci tieto skutočnosti umožňujú uviesť situáciu do kontextu a spresniť závery OLAF-u.
- 140 Zo spisu však vyplýva, že ťažkosti, s ktorými sa stretli niektorí zamestnanci sekretariátu skupiny I vo vzťahu k A, nielenže boli žalobcovi známe, ale okrem toho boli výslovne uvedené v zhrnutí, ktoré je obsiahnuté v nedôvernom znení správy OLAF-u.
- 141 Počas výsluchu OLAF-om a vo svojich písomných pripomienkach k oznámeniu o skutkových okolnostiach, ktoré sa ho týkajú, žalobca už uviedol, že niektorí zamestnanci sa sťažovali na A a že to podľa neho ovplyvnilo riadne fungovanie sekretariátu.

142 Okrem toho v nedôvernej verzii správy OLAF-u sa uvádza najmä toto:

„Pri výsluchu OLAF-om najmenej šiesti zamestnanci sekretariátu oznámili svoje stanovisko, podľa ktorého sa A nedarilo preukázať svoje schopnosti a kapacitu, požadované na jej pracovné miesto. Najmenej traja zamestnanci sekretariátu oznámili, že sa stretli s ťažkosťami pri identifikácii, na koho sa obrátiť (vedúcu sekretariátu alebo zástupcu vedúceho) z dôvodu nedostatočnej jasnosti situácie. Zamestnanci tiež uviedli, že neskôr sa voči nim A tiež správala agresívne. Jeden zo zamestnancov vyhlásil, že títo zamestnanci očakávali skôr vedúceho oddelenia, ktorý by zvládol tlak vyvolávaný [žalobcom] a ktorý by ich obhajoval. V tomto zmysle boli zamestnanci sklamaní osobou A.“

143 Treba sa teda domnievať, že podstata získaných svedeckých výpovedí sa nachádza v nedôvernom znení správy OLAF-u. EHSV teda nemožno platne vytýkať, že by v tejto súvislosti porušil právo žalobcu na obhajobu.

144 V piatom rade žalobca tvrdí, že z nedôvernej verzie správy OLAF-u vyplýva, že vyšetrovanie sa týkalo aj ďalších dvoch osôb. Keby predsedníctvo EHSV o tom vedelo, mohlo posúdiť ich jednotlivé úlohy pri vytykaných skutočnostiach, najmä vo vzťahu k B. Žalobca by na ne takisto mohol odkázať, aby uviedol do kontextu obvinenia, ktoré boli voči nemu vznesené.

145 Z listu z 3. júna 2020, ktorým bolo predsedníctvo EHSV vyzvané, aby v prípade žalobcu prijalo rozhodnutie, však vyplýva, že predseda EHSV tiež odovzdal predsedníctvu oznámenie generálneho riaditeľa OLAF-u zo 16. januára 2020, v ktorom sa nachádza totožnosť ďalších dvoch osôb dotknutých vyšetrovaním OLAF-u.

146 Okrem toho treba konštatovať, že nedôverná verzia správy OLAF-u viackrát uvádza podstatu vyhlásení viacerých svedkov týkajúcich sa úlohy, ktorú zohrávali ďalšie dve osoby, ktorých sa týka vyšetrovanie OLAF-u. Žalobca teda mohol v priebehu postupu vypracovania napadnutého rozhodnutia uviesť svoje prípadné pripomienky k týmto skutočnostiam.

147 V šiestom rade žalobca tvrdí, že jeden svedok uviedol, že nikdy nebol svedkom nevhodného správania z jeho strany. Táto skutočnosť však nie je uvedená v nedôvernej verzii správy OLAF-u.

148 Treba však konštatovať, že svedecká výpoveď predmetného svedka je diferencovanejšia.

149 Je pravda, že na otázku, či bola svedkom situácií, počas ktorých sa žalobca zle správval voči zamestnancom sekretariátu skupiny I, alebo či mal žalobca zvyk kritizovať zamestnancov, tento svedok odpovedal, že o tom nemá informácie.

150 Tento svedok však tiež vyhlásil, že podľa nej jedným z aspektov „osobnosti žalobcu bolo, že je autoritatívny a že má veľké ego“ a že „nepociťovala neprijemný charakter [žalobcu], pretože medzi [nimi] bola osoba G“. Tento svedok tiež dodal, že „počula hovoriť, že [žalobca] kričal na svojich zamestnancov vo svojej kancelárii, ale že [ona sama] nemala nikdy takúto skúsenosť“. Napokon, pokiaľ ide o otázku, či by kvalifikovala správanie žalobcu voči zamestnancom ako obťažovanie, tento svedok vyhlásil, že „nikdy nezažil takéto správanie zo strany [žalobcu]“, ale že si vie „predstaviť, že niektoré osoby [mohli] tento typ správania vyvolať“ a že „vzhľadom na výbušnú povahu [žalobcu] to v ňom mohlo veľmi ľahko ,zovrieť“.

- 151 Okrem toho tento svedok poukazoval na situáciu troch kolegov, ktorí mali ťažkosti vo vzťahoch so žalobcom. Napokon tento svedok dospel k záveru, že „[žalobca] je zložitá osobnosť“, že „sa možno nechcel zle správať, ale že jeho reakcie mohli byť ľahko vnímané ako obťažovanie“, že „to závisí aj od citlivosti druhej osoby“, že „všetci kolegovia sekretariátu sa na neho sťažovali“ a že „v prípade, keby spolu nedržali a neboli solidárni, sa mohli zrútiť“.
- 152 Z toho vyplýva, že tvrdenie, podľa ktorého tento svedok uviedol, že nikdy nebol svedkom nevhodného správania zo strany žalobcu, je neúplné a neodráža podstatu tejto svedeckej výpovede.
- 153 V siedmom rade žalobca tvrdí, že viaceré svedecké výpovede potvrdzujú, že generálny tajomník EHSV neprijal žiadne opatrenie s cieľom včas napraviť ťažkosti, s ktorými sa stretli niektorí zamestnanci sekretariátu skupiny I. Predovšetkým žalobca odkazuje na rozhodnutie generálneho tajomníka EHSV o vymenovaní A do stálej služby po skončení skúšobnej doby napriek návrhu žalobcu neurobiť tak, čo údajne prispelo k zhoršeniu existujúceho napätia v rámci sekretariátu skupiny I. Nedôverná verzia správy OLAF-u však preukazuje, že žalobca bol sám zodpovedný za túto situáciu, bez toho, aby sa zohľadnila zodpovednosť OOUPZ.
- 154 Podobne ako EHSV Všeobecný súd uvádza, že toto tvrdenie je v rozpore s vyhlásením žalobcu počas jeho výsluchu OLAF-om, podľa ktorého „nechcel prepustiť A“ a „v spolupráci s H sa rozhodlo o vydaní kladného stanoviska, pokiaľ ide o skúšobnú dobu“.
- 155 V každom prípade najmä z pripomienok žalobcu k oznámeniu o skutkových okolnostiach zo 4. decembra 2019 vyplýva, že žalobca už tvrdil, že rozhodnutie generálneho tajomníka EHSV o vymenovaní A do stálej služby prispelo k zhoršeniu existujúceho napätia v rámci oddelenia. Navyše skutočnosť, že generálny tajomník EHSV vykonáva úlohy OOUPZ pre zamestnancov sekretariátu skupiny I, nie je novou skutočnosťou, s ktorou by sa žalobca mohol oboznámiť až v znení dôvernej verzie príloh správy OLAF-u.
- 156 Preto EHSV nemožno vytýkať, že v tejto súvislosti porušil právo žalobcu na obhajobu.
- 157 V ôsmom rade sa žalobca domnieva, že utajenie údajov týkajúcich sa právneho rámca, do ktorého patrí správa OLAF-u, mu zabránilo uplatniť jeho pripomienky k právnemu základu zvolenému na kvalifikovanie jeho správania ako psychické obťažovanie. Toto tvrdenie je v súlade s argumentáciou uvedenou v žalobe a replike týkajúcej sa utajenia právneho posúdenia skutkových okolností vykonaného OLAF-om, ktoré podľa neho nie je odôvodnené a bránilo mu vo výkone jeho práva na obhajobu.
- 158 Pokiaľ ide o právny rámec, treba konštatovať, podobne ako EHSV, že tento rámec je uvedený najmä v oznámení o skutkových okolnostiach, ktoré bolo žalobcovi oznámené 4. decembra 2019.
- 159 Pokiaľ ide o utajenie právneho posúdenia skutkových okolností, ktoré vykonal OLAF, v nedôvernej verzii správy OLAF-u, treba konštatovať, že toto utajenie nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.
- 160 Treba totiž poznamenať, že cieľom konania vedeného EHSV proti žalobcovi bolo určiť, či konania a správania, ktoré mu boli vytýkané, ako boli identifikované OLAF-om v rámci jeho vyšetrovania, odôvodňovali prijatie opatrenia podľa článku 8 ods. 3 prvého pododseku etického kódexu z roku 2019. V súlade s článkom 11 ods. 4 nariadenia č. 883/2013 takéto preskúmanie patrí do

výlučnej právomoci EHSV, a teda nezávisí od právneho posúdenia skutkových okolností, ktoré vykonal OLAF. EHSV si tak musel vytvoriť svoje vlastné právne posúdenie skutkových okolností, ktoré boli zistené počas vyšetrovania, aby posúdil vhodnosť prijatia opatrenia voči žalobcovi.

- 161 Preto neoznámenie právneho posúdenia skutkových okolností vykonaného OLAF-om nemôže preukázať porušenie práva žalobcu na obhajobu.
- 162 Napokon v deviatom rade žalobca bez toho, aby vzniesol námietku nezákonnosti v zmysle článku 103 rokovacieho poriadku, však tvrdí, že vzhľadom na to, že dôverná verzia príloh správy OLAF-u mu nemohla byť oznámená v súlade so záväzkami o dôvernosti, ktoré prijali jeho advokáti, pripomienky týchto advokátov sú minimálne a v každom prípade nemôžu nahradiť pripomienky, ktoré by mohol urobiť, ak by mal sám prístup k uvedeným prílohám.
- 163 V tejto súvislosti treba uviesť, že v snahe zabezpečiť dodržanie kontradiktórnosti, článok 103 ods. 3 rokovacieho poriadku výslovne stanovuje možnosť, ktorú Všeobecný súd v prejednávanej veci využil, oboznámiť hlavného účastníka konania s určitými informáciami alebo dokumentmi, ktoré sú relevantné pre výsledok sporu a majú dôverný charakter, a to tak, že ich zverejnenie podmieňuje podpísaním osobitných záväzkov. Okrem toho z bodu 191 praktických vykonávacích ustanovení rokovacieho poriadku vyplýva, že takýto záväzok môže spočívať v tom, že zástupcovia určitej strany sa zaviazu neprístupniť tieto informácie alebo listiny svojmu mandantovi alebo tretej osobe.
- 164 Opatrením na zabezpečenie priebehu konania zo 7. apríla 2021 tak Všeobecný súd najprv vyzval advokátov žalobcu, aby v dôvernom znení príloh správy OLAF-u presne identifikovali prípadné skutočnosti, ktorých podstata podľa nich nie je uvedená v zhrnutí zistených skutkových okolností a získaných dôkazov, ktoré je uvedené v nedôvernej verzii správy OLAF-u.
- 165 Z vyššie uvedeného vyplýva, že advokáti žalobcu neidentifikovali žiadnu skutočnosť v dôvernej verzii príloh správy OLAF-u, ktorej podstata by sa nenachádzala už v nedôvernom znení správy OLAF-u. Takýto postup bolo možné uskutočniť bez toho, aby bola žalobcovi poskytnutá dôverná verzia príloh správy OLAF-u. V prípade neidentifikovania takýchto skutočností teda v každom prípade nie je potrebné preskúmať doplňujúce pripomienky, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok správneho konania, ktoré by žalobca bol mohol predložiť sám v štádiu tohto konania, ak by o týchto dokumentoch vedel.
- 166 Vzhľadom na vyššie uvedené treba teda dospieť k záveru, že EHSV napriek neposkytnutiu príloh správy OLAF-u sprístupnil žalobcovi podstatu získaných svedeckých výpovedí vo forme zhrnutia v zmysle bodu 66 rozsudku z 25. júna 2020, HF/Parlament (C-570/18 P, EU:C:2020:490).

– O otázke, či bola žalobcovi poskytnutá dostatočná lehota na predloženie pripomienok k nedôvernej verzii správy OLAF-u

- 167 V tejto súvislosti, hoci je pravda, že žalobcovi bola doručená nedôverná verzia správy OLAF-u až 4. marca 2020 o 12.40 hod., teda ani nie dva dni pred jeho vypočutím poradným výborom, ktoré sa uskutočnilo 6. marca o 15.00 hod., treba v prvom rade poznamenať, že k tomuto dátumu žalobca už mal pomerne presnú vedomosť o skutočnostiach, ktoré mu boli vytýkané.
- 168 Po tom, čo žalobca odpovedal na otázky OLAF-u na vypočutí, počas ktorého bola odhalená totožnosť niektorých osôb, ktoré sa domnievali, že boli obeťami jeho správania, dostal 4. decembra 2019 oznámenie o skutočnostiach, ktoré stručne opisovalo správanie, ktoré mu bolo

vytýkané, pri príležitosti konkrétnych udalostí v súvislosti s A, B, ako aj C a všeobecnosti vo vzťahu k zamestnancom sekretariátu skupiny I. Žalobca mohol takisto vzniesť svoje pripomienky k tomuto oznámeniu v lehote desiatich pracovných dní.

- 169 Okolnosť uvádzaná žalobcom na pojednávaní, podľa ktorej toto oznámenie neobsahovalo žiadne tvrdenie týkajúce sa jeho správania voči D, bývalej členke EHSV, je v prejednávanej veci irelevantná. Listom z 18. októbra 2019 bol totiž žalobca informovaný o tom, že vyšetrovanie, ktoré sa proti nemu vedie, sa týka tvrdení týkajúcich sa jeho správania najmä voči členom EHSV a pri jeho vypočutí OLAF-om bol vyzvaný, aby sa vyjadril k tvrdeniam týkajúcim sa jeho správania voči D. Okrem toho z vyššie uvedeného vyplýva, že cieľom sporného opatrenia je chrániť zamestnancov sekretariátu skupiny I a zabezpečiť riadne fungovanie tejto služby. Preto okolnosť, aj za predpokladu, že by sa preukázala, že žalobca nemohol pred prijatím správy OLAF-u vyjadriť svoje pripomienky k správaniu, ktoré mu bolo vytýkané bývalému členovi EHSV, ktorý teda nie je členom personálu sekretariátu skupiny I, nemôže preukázať, že sporné opatrenie bolo prijaté v rozpore s jeho právom na obhajobu. Napokon treba v každom prípade z dôvodov uvedených nižšie v každom prípade konštatovať, že žalobcovi bola pred prijatím napadnutého rozhodnutia poskytnutá dostatočná lehota na vyjadrenie sa ku všetkým konaniam, ktoré mu boli vytýkané v správe OLAF-u.
- 170 V druhom rade totiž treba uviesť, že poradný výbor predložil svoje odporúčania predsedovi EHSV až 28. apríla 2020 a že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté až 9. júna 2020, teda viac ako tri mesiace po postúpení nedôvernej verzie správy OLAF-u žalobcovi.
- 171 Hoci v tejto súvislosti zo spisu nevyplýva, že poradný výbor výslovne vyzval žalobcu, aby predložil písomné pripomienky na doplnenie jeho vyhlásení na prvom vypočutí 6. marca 2020 v nadväznosti na zrušenie druhého vypočutia stanoveného na 17. marca 2020, nič nebránilo žalobcovi predložiť uvedenému výboru písomne všetky skutočnosti, ktoré považoval za relevantné pre potreby jeho obhajoby.
- 172 V treťom rade 12. mája 2020 predseda EHSV vyzval žalobcu, aby prípadne predložil pripomienky k odporúčaniam vydaným poradným výborom. Dňa 2. júna predložil svoje písomné pripomienky k týmto odporúčaniam.
- 173 Žalobca vo svojich písomných pripomienkach z 2. júna 2020 k uvedeným odporúčaniam a napriek tomu, že uplynula lehota takmer troch mesiacov od doručenia nedôvernej verzie správy OLAF-u 4. marca 2020, neuviedol žiadne tvrdenie týkajúce sa obsahu tejto správy, a najmä uvádzaných skutočností, ktoré mu boli vytýkané.
- 174 Z toho vyplýva, že medzi 4. marcom 2020, dátumom, keď bolo žalobcovi doručené nedôverné znenie správy OLAF-u, a 9. júnom 2020, t. j. dátumom prijatia napadnutého rozhodnutia, bol žalobca vypočutý pri dvoch príležitostiach vo veci obsahu tejto správy a mal v tomto období dostatočnú lehotu na riadne oboznámenie sa s touto správou, uviesť svoje pripomienky k nej a pripraviť svoju obhajobu.
- 175 Napokon výhrada založená na údajnom porušení zásady proporcionality nie je podopretá nijakým tvrdením, keďže žalobca sa obmedzil na všeobecné a abstraktné spochybnenie „vhodnosti a nevyhnutnosti obsahu napadnutého rozhodnutia“ bez toho, aby uviedol tvrdenia umožňujúce Všeobecnému súdu posúdiť dôvodnosť tohto tvrdenia. Táto výhrada sa preto musí zamietnuť.

- 176 Vzhľadom na všetko vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že sporné opatrenie nebolo prijaté v rozpore s právom žalobcu na obhajobu.
- 177 Prvý žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad prezumpcie neviny a nestrannosti

- 178 Žalobca vytýka EHSV, že v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že porušil ustanovenia Charty, Rokovacieho poriadku EHSV a etického kódexu z roku 2019.
- 179 Podľa žalobcu zásada prezumpcie neviny uvedená najmä v článku 48 Charty vyžaduje, aby členovia predsedníctva EHSV nevychádzali z vopred nakoncipovanej myšlienky, že sa dopustil činov, ktoré mu vytýka OLAF. EHSV však tým, že nevykonal svoje vlastné vyšetrovanie po ukončení vyšetrovania OLAF-u, nepreskúmal okolnosti údajného porušenia ani nevyvodil svoje vlastné závery týkajúce sa jeho správania.
- 180 Poradný výbor tiež porušil túto zásadu. Tento poradný orgán totiž prekročil svoju poradnú právomoc tým, že vo svojich odporúčaniach predsedovi EHSV vyhlásil, že žalobca sa dopustil obťažovania bez toho, aby ho vypočul.
- 181 Okrem toho bola porušená zásada nestrannosti, keďže dvaja členovia zastupujúci skupinu I v poradnom výbore sa nezúčastnili na rokovaní týkajúcich sa žalobcu. Keďže poradný výbor nenahradil týchto členov, nebol neutrálny, čo ovplyvnilo obsah vydaných odporúčaní, ako aj obsah napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na to, že predsedníctvo EHSV sa obmedzilo na schválenie týchto odporúčaní.
- 182 Napokon predseda EHSV objektívne porušil svoju povinnosť nestrannosti tým, že poskytol službám EHSV pokyn neviesť vyšetrovanie týkajúce sa tých istých skutkov, čo znamenalo potvrdiť vinu žalobcu.
- 183 EHSV spochybňuje túto argumentáciu.

– O prvej výhrade založenej na porušení zásady prezumpcie neviny

- 184 Na úvod treba pripomenúť, že zásada prezumpcie neviny uvedená v článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a v článku 48 ods. 1 Charty predstavuje základné právo, ktoré priznáva jednotlivcom práva, ktorých dodržiavanie zabezpečujú súdy Únie (rozsudok zo 4. októbra 2006, Tillack/Komisia, T-193/04, EU:T:2006:292, bod 121). Podľa týchto ustanovení zásada prezumpcie neviny znamená, že každá osoba obvinená z určitého porušenia sa považuje za nevinnú, kým sa zákonným spôsobom nepreukáže jej vina [rozsudok z 3. júla 2019, PT/EIB, T-573/16, EU:T:2019:481, bod 360 (neuvverejnený)].
- 185 Z vyššie uvedeného však vyplýva, že cieľom sporného opatrenia nie je vytknúť žalobcovi porušenie pravidiel etického kódexu a samo osebe nepredstavuje sankciu. Okrem toho prijatie tohto opatrenia nemá vplyv na prípadnú vinu žalobcu vzhľadom na ustanovenia vnútroštátneho práva. Prvá výhrada druhého žalobného dôvodu sa preto musí zamietnuť ako neúčinná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. apríla 2021, RQ/Komisia, T-29/17 RENV, neuvverejnený, EU:T:2021:188, bod 114 a citovanú judikatúru).

- 186 V každom prípade treba pripomenúť, že sporné opatrenie bolo prijaté v rámci dvoch odlišných konaní, a to vyšetrovania OLAF-u, ktorého cieľom bolo zistenie skutkových okolností, po ktorom nasledovalo posúdenie zo strany EHSV prípadných opatrení, ktoré sa majú prijať vzhľadom na skutočnosti zistené počas vyšetrovania. V rámci tohto interného konania EHSV z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca sa oboznámil s výsledkami vyšetrovania predtým, ako predsedníctvo prijalo napadnuté rozhodnutie, a že jeho právo na obhajobu bolo dodržané.
- 187 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, jeho právo na prezumpciu nevinu vôbec neznamená, že EHSV bol povinný vykonať nové vyšetrovanie po doručení konečnej správy. Naopak, hoci v súlade s článkom 11 ods. 4 nariadenia č. 883/2013 bol EHSV povinný rozhodnúť až v konečnej správe o opatreniach, ktoré si vyžiadali výsledky tejto správy, tento orgán bol stále oprávnený určiť obsah opatrení, ktoré sa majú prijať v reakcii na odporúčania OLAF-u (pozri v tomto zmysle uznesenie z 25. októbra 2018, UI/Komisia, T-370/18, neuvyverejnené, EU:T:2018:770, bod 13; pozri tiež v tomto zmysle analogicky rozsudok zo 6. apríla 2006, Camós Grau/Komisia, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 51).
- 188 Okrem toho žalobca nepredložil nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že EHSV sa od začiatku konania rozhodol prijať napadnuté rozhodnutie nezávisle od vysvetlení, ktoré poskytol (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2002, Zavvos/Komisia, T-21/01, EU:T:2002:177, bod 341). Predsedníctvo EHSV sa napokon po vypočutí žalobcu odchyľilo od stanoviska poradného výboru, ktorý odporučil prijatie prísnejších sankcií, než sú sankcie vymenované v článku 8 ods. 3 druhom pododseku etického kódexu z roku 2019, pričom mu neuložilo nijakú sankciu.
- 189 Výhrada založená na porušení zásady prezumpcie nevinu teda musí byť v každom prípade zamietnutá ako nedôvodná.
- *O druhej výhrade založenej na porušení zásady nestrannosti*
- 190 Bez ohľadu na neuplatniteľnosť zásady prezumpcie nevinu v prejednávanej veci EHSV bol napriek tomu povinný dodržiavať základné práva Únie počas správneho konania, medzi ktoré patrí aj právo na riadnu správu vecí verejných zakotvené v článku 41 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 154).
- 191 Podľa článku 41 ods. 1 Charty má teda každý najmä právo, aby inštitúcie Únie vybavovali jeho záležitosti nestranné. Táto požiadavka nestrannosti zahŕňa jednak subjektívnu nestrannosť v tom zmysle, že žiadny z členov dotknutej inštitúcie, ktorý je poverený vecou, nesmie prejavovať svoj postoj alebo osobnú zaujatosť, a jednak objektívnu nestrannosť v tom zmysle, že inštitúcia musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností v tejto súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovanú judikatúru).
- 192 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o údajný nedostatok objektívnej nestrannosti, žalobca len tvrdí, že predseda EHSV mal pred potvrdením jeho viny požiadať o začatie nového vyšetrovania.
- 193 Takáto argumentácia však musí byť zamietnutá, keďže EHSV pred prijatím napadnutého rozhodnutia vôbec nebol povinný vykonať nové vyšetrovanie.

- 194 Právo na riadnu správu vecí verejných totiž neukladá EHSV povinnosť vykonať takéto vyšetrovanie, ktoré by malo rovnaký predmet ako vyšetrovanie, ktoré predtým viedol OLAF. EHSV mal výlučne starostlivo preskúmať výsledky vyšetrovania tohto úradu uvedené v jeho správe a umožniť žalobcovi brániť sa proti obsahu uvedenej správy a prípadným dôsledkom pre neho, k čomu skutočne došlo.
- 195 Okrem toho vyhlásenia predsedu EHSV, na ktoré sa odvoláva žalobca, neodhaľujú žiadny nedostatok nestrannosti, subjektívny alebo objektívny, keďže sa žalobca obmedzil na uvedenie toho, že v súlade s článkom 11 ods. 4 nariadenia č. 883/2013 bol EHSV povinný vyhovieť odporúčaniam OLAF-u a informovať tento úrad o opatreniach, ktoré sú s tým spojené.
- 196 Pokiaľ ide o údajný nedostatok subjektívnej nestrannosti, žalobca sa obmedzuje na tvrdenie, že poradný výbor nekonal nestranné, keď vydal odporúčania v neprítomnosti dvoch členov skupiny I, konkrétne E a F. Žalobca však nevysvetľuje, v akom rozsahu by to odhalilo postoj alebo osobnú zaujatosť v zmysle judikatúry citovanej v bode 191 vyššie.
- 197 V každom prípade stačí konštatovať, že vylúčenie E zodpovedalo práve snahe vyhnúť sa porušeniu nestrannosti poradného výboru, keďže o tomto vylúčení sa rozhodlo z dôvodu existencie konfliktu záujmov v súvislosti s ním. Okrem toho, pokiaľ ide o F, jej neprítomnosť nie je pripísateľná poradnému výboru, keďže sa z vlastnej iniciatívy rozhodla nezúčastniť sa na rokovaní poradného výboru týkajúci sa žalobcovho prípadu. V každom prípade žalobca nevysvetľuje dôvod, pre ktorý by neprítomnosť týchto dvoch členov mala vyvolať legitímnu pochybnosť, pokiaľ ide o nestrannosť poradného výboru, a to tým skôr, že ustanovenia etického kódexu z roku 2019 nestanovujú, že by možnosť poradného výboru vydávať odporúčania bola podmienená existenciou akéhokoľvek kvóra prítomných.
- 198 Druhá výhrada žalobcu založená na porušení zásady nestrannosti sa teda musí zamietnuť ako nedôvodná a druhý žalobný dôvod musí byť v dôsledku toho zamietnutý v celom rozsahu.
- O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 10 ods. 2 nariadenia č. 883/2013, dôvernosti disciplinárnych konaní a súdnych informácií, ako aj článku 4 ods. 1 nariadenia 2018/1725*
- 199 Žalobca tvrdí, že zamestnanci OLAF-u porušili článok 10 ods. 2 nariadenia č. 883/2013 tým, že pred výborom Európskeho parlamentu pre kontrolu rozpočtu vyhlásili, že je vinný z obťažovania, čo viedlo členov tohto výboru k záveru, že jeho vina bola preukázaná ešte predtým, ako sa poradný výbor a predsedníctvo EHSV k tejto otázke vyjadrili.
- 200 Okrem toho Parlament tiež porušil „zásadu dôvernosti“, keď rozširoval informácie, na základe ktorých sa vyjadrovala vina žalobcu, pokiaľ ide o uvádzané skutočnosti. Z toho vyplýva porušenie tajnosti disciplinárneho konania a súdneho vyšetrovania, ktoré je o to závažnejšie, že OLAF zároveň uznal, že správanie žalobcu nemalo nijaký finančný dopad na rozpočet Únie.
- 201 Napokon predseda EHSV tiež porušil „zásadu dôvernosti“ tým, že zverejnil obsah záverečnej správy na zasadnutí predsedníctva EHSV 21. januára 2020. Okrem toho podľa žalobcu EHSV mal vyzvať Parlament, aby vynechal jeho osobné údaje vo svojich rôznych oznámeniach týkajúcich sa jeho rozpočtu alebo skutočností, ktoré mu boli vytýkané.
- 202 EHSV spochybňuje túto argumentáciu.

- 203 Treba pripomenúť, že súd Únie môže zamietnuť žalobný dôvod alebo výhradu ako neúčinné, ak konštatuje, že tento dôvod alebo táto výhrada nemôžu v prípade, že by boli dôvodné, viesť k požadovanému zrušeniu (pozri rozsudok z 19. novembra 2009, Michail/Komisia, T-50/08 P, EU:T:2009:457, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 204 V tejto súvislosti stačí konštatovať, podobne ako EHSV, že tvrdenia týkajúce sa konania Parlamentu a vyhlásení OLAF-u pred výborom Európskeho parlamentu pre kontrolu rozpočtu, ktoré nie sú účastníkmi tohto konania, nemajú vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže nie sú pripísateľné EHSV, ktorý je autorom napadnutého rozhodnutia.
- 205 Tvrdenia týkajúce sa údajného porušenia článku 10 ods. 2 nariadenia č. 883/2013 a článku 4 ods. 1 nariadenia 2018/1725 zo strany OLAF-u a Parlamentu sa preto musia zamietnuť ako neúčinné.
- 206 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na skutočnosti, že predseda EHSV oznámil členom predsedníctva na stretnutí 21. januára 2020 obsah správy OLAF-u, ktoré bolo po prvýkrát uvedené v replike, treba ho zamietnuť ako nedôvodné bez ohľadu na jeho prípustnosť podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku.
- 207 Hoci bol totiž žalobca prítomný na tomto stretnutí, nepredložil žiadny dôkaz umožňujúci vyvrátiť vysvetlenia EHSV, ktorý uviedol, že predseda sa obmedzil na informovanie členov predsedníctva o existencii správy OLAF-u a o sprievodných odporúčaníach k tejto správe, s jediným cieľom pripraviť sa na predloženie veci poradnému výboru.
- 208 Zo spisu okrem toho vyplýva, že ostatní členovia predsedníctva sa nakoniec oboznámili s obsahom nedôvernej verzie správy OLAF-u až 3. júna 2020, keď poradný výbor zaslal svoje odporúčania predsedovi EHSV, po tom, čo žalobca mohol uplatniť svoje pripomienky k obsahu tejto správy a k týmto odporúčaniam.
- 209 Vzhľadom na všetko vyššie uvedené treba štvrtý odvolací dôvod zamietnuť ako sčasti neúčinný a sčasti nedôvodný.

O návrhoch na náhradu škody

- 210 Žalobca na základe článku 340 druhého odseku ZFEÚ navrhuje, aby bola EHSV uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 250 000 eur ako náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorú údajne utrpel.
- 211 Nemajetková ujma žalobcu pozostáva údajne z fenoménu vylúčenia z jeho profesionálneho prostredia, ktoré mu ublížilo. V tejto súvislosti intervencia riaditeľa OLAF-u pred výborom Európskeho parlamentu pre kontrolu rozpočtu 3. februára 2020 nenapraviteľne poškodila jeho česť a dobrú povesť tým, že informoval členov tohto výboru o obsahu záverečnej správy bez vypočutia žalobcu a bez toho, aby bolo preukázané, že obvinenia vznesené voči žalobcovi mali finančný dosah na Úniu.
- 212 Ďalej tým, že EHSV začal disciplinárne konanie proti nemu bez vymedzeného regulačného rámca a v napadnutom rozhodnutí odkázal na rozhodnutie Parlamentu z 13. mája 2020 o absolutóriu za plnenie všeobecného rozpočtu Európskej únie za rozpočtový rok 2018 a na uznesenie Parlamentu zo 14. mája 2020, tiež poškodil dobrú povesť a česť žalobcu.

- 213 Skutočnosť, že žalobca sa nemohol vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré sa ho týkajú, vyvolala u žalobcu pocit frustrácie, úzkosti a nespravodlivosti, ktorý mal vážne dôsledky na jeho zdravotný stav a súkromný život a vyplýva priamo zo správania OLAF-u.
- 214 Z týchto dôvodov žalobca žiada náhradu svojej nemajetkovej ujmy, ktorú predbežne ohodnotil *ex æquo et bono* na sumu 200 000 eur, čo je primerané pochybeniam, ktorých sa dopustil EHSV, Parlament a OLAF. V replike však žalobca uviedol, že ponecháva na úvahu Všeobecného súdu vyčíslenie sumy, ktorá by mala byť vyplatená ako náhrada jeho nemajetkovej ujmy.
- 215 Majetková ujma žalobcu pozostáva z výdavkov, ktoré vynaložil na svoju obhajobu od januára 2020 a ktoré ohodnotil na 50 000 eur. Okrem toho, ak by bola žaloba zamietnutá, bolo by neprijateľné, aby bol žalobca zaviazaný na náhradu odmien, ktoré EHSV vynaložil za služby externého advokáta.
- 216 EHSV spochybňuje túto argumentáciu.
- 217 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to existenciou dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, existenciou škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti pôvodcu aktu a škodou, ktorú utrpeli poškodené osoby (pozri rozsudok z 10. septembra 2019, HTTS/Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 32 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 19. apríla 2012, Artegoda/Komisia, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 80).
- 218 Okrem toho, keďže jedna z týchto troch podmienok nie je splnená, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky uvedenej zodpovednosti (pozri rozsudok z 29. apríla 2020, Tilly-Sabco/Rada a Komisia, T-707/18, neuvyverejnený, EU:T:2020:160, bod 114 a citovanú judikatúru).
- 219 V prejednávanej veci treba uviesť, že podľa žalobcu údajná ujma, ktorú utrpel, vyplýva najmä z protiprávneho konania OLAF-u pred výborom Európskeho parlamentu pre kontrolu rozpočtu.
- 220 V žalobe však žalobca označil EHSV za jediného žalovaného.
- 221 Preto je v rámci tejto žaloby prípustné, aby žalobca žiadal zaviazat' EHSV na náhradu údajnej utrpenej ujmy len z dôvodu protiprávneho konania tohto orgánu. Na získanie náhrady škody spôsobenej inou inštitúciou prináleží žalobcovi podať žalobu o náhradu škody proti inštitúcii, ktorej sa vytýka skutočnosť vedúca ku vzniku zodpovednosti (pozri v tomto zmysle uznesenie z 2. februára 2015, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia, T-577/14, neuvyverejnené, EU:T:2015:80, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 222 Pokiaľ ide o konanie EHSV, treba pripomenúť judikatúru, podľa ktorej návrhy na náhradu majetkovej alebo nemajetkovej ujmy musia byť zamietnuté, ak úzko súvisia s návrhmi na zrušenie, ktoré samotné boli zamietnuté ako neprípustné alebo nedôvodné (pozri rozsudok z 19. decembra 2019, ZQ/Komisia, T-647/18, neuvyverejnený, EU:T:2019:884, bod 202 a citovanú judikatúru).
- 223 Z vyššie uvedeného však vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nie je postihnuté žiadnou protiprávnosťou a že postup jeho vypracovania bolo vedený tak, aby boli dodržané práva žalobcu na obhajobu. V každom prípade žalobca nevysvetľuje, v čom samotná skutočnosť, že EHSV

v napadnutom rozhodnutí odkázal na rozhodnutie Parlamentu z 13. mája 2020 o absolutórii za plnenie všeobecného rozpočtu Únie za rozpočtový rok 2018 a na uznesenie Parlamentu zo 14. mája 2020, predstavuje dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom zo strany EHSV.

- 224 Vzhľadom na to, že prvá podmienka vzniku zodpovednosti Únie nie je v prejednávanej veci splnená, návrhy na náhradu škody treba zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky vzniku uvedenej zodpovednosti.
- 225 Za týchto podmienok musí byť žaloba zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

- 226 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, uloží povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia, v súlade s návrhom EHSV.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. KN je povinný nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. septembra 2021.

Podpisy